

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE-ISLANDIA NR 1/2016**z dnia 17 lutego 2016 r.****w sprawie zmiany Protokołu 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej [2016/386]**

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii podpisaną w Brukseli dnia 22 lipca 1972 r. ⁽¹⁾ („umowa”), w szczególności jej art. 11,

uwzględniając Protokół nr 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej („protokół 3”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 umowy odwołuje się do protokołu 3, który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy UE, Islandią, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Norwegią, Turcją, Wyspami Owczymi i uczestnikami procesu barcelońskiego, a mianowicie Algierią, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Palestyną ⁽²⁾, Syrią i Tunezją.
- (2) Artykuł 39 protokołu 3 stanowi, że Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 30 umowy, może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽³⁾ („konwencja”) ma na celu zastąpienie protokołów dotyczących reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośroziemnomorskiej jednym aktem prawnym.
- (4) UE i Islandia podpisały konwencję odpowiednio w dniu 15 czerwca 2011 r. i 30 czerwca 2011 r.
- (5) UE i Islandia złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 12 marca 2012 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do UE i Islandii w dniu 1 maja 2012 r.
- (6) Konwencja włączyła uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz Republikę Mołdawii do paneurośroziemnomorskiego systemu kumulacji pochodzenia.
- (7) Protokół 3 do umowy powinien zatem zostać zmieniony w celu wprowadzenia odniesienia do konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 2.

⁽²⁾ Użycie tej nazwy nie może być traktowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla indywidualnych stanowisk państw członkowskich w tej kwestii.

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lutego 2016 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Petros SOURMELIS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół 3**dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej**

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

Do celów wykonania niniejszej umowy stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ („konwencja”).

Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia interpretowane są jako odniesienia do niniejszej umowy.

Artykuł 2

Rozstrzygnięcie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji przekazuje się Wspólnemu Komitetowi.

We wszystkich przypadkach rozstrzygnięcie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Wspólny Komitet może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z konwencji

1. Jeżeli UE lub Islandia zawiadomi na piśmie depozytariusza konwencji o zamiarze wystąpienia z konwencji zgodnie z jej art. 9, UE i Islandia niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszej umowy.
2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszej umowy nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji należy interpretować w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między UE a Islandią.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe – kumulacja

Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, UE, Turcję, uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz Republikę Mołdawii, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR1 lub deklaracja pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.